

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1016/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Veljak, predsjednice vijeća, Kamelije Parać, sutkinje izvijestiteljice i doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja SEBASTIJANA RUNKA, Potpićan, Marišće 46a, OIB 31243883576, kojeg zastupa punomoćnik Zlatko Gregurić, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić, Hrvoje Mladinić u Bjelovaru, protiv tuženika SEBASTIJAN d.o.o. u stečaju, Grubišno Polje, Ivana Nepomuka Jemeršića b.b., OIB 62337692509, kojeg zastupa punomoćnica Patricia Đurić, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-100/2021-7 od 20. siječnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 14. svibnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-100/2021-7 od 20. siječnja 2022. u dijelu u kojem je utvrđena osnovanom tražbina tužitelja u iznosu od 50.000,00 EUR / 376.725,00 kn prema stečajnom dužniku, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

II. Preinačuje se djelomično presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj P-100/2021-7 od 20. siječnja 2022. i sudi:

Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja da se utvrdi osnovanom njegova tražbina u iznosu od 39.374,00 EUR / 297.769,12 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

III. Tuženik SEBASTIJAN d.o.o. u stečaju, Grubišno Polje, Ivana Nepomuka Jemeršića b.b., dužan je tužitelju Sebastijanu Runko, Potpićan, Marišće 46 a, naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 2.729,55 EUR sa zakonskim zateznim kamatama po referentnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećanoj za tri postotnih poena tekućom od 14. svibnja 2024. pa do isplate, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom prihvaćen je kao osnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se osnovanom novčana tražbina tužitelja Sebastijana Runko, OIB:31243883576, Potpićan, Marišće 46 a, u iznosu od 676.568,67 kuna prema stečajnom dužniku SEBASTIJAN d.o.o. u stečaju, OIB: 62337692509, Grubišno Polje, Ivana Nepomuka Jemeršića bb, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

II. Tuženi SEBASTIJAN d.o.o. u stečaju, Grubišno Polje, Ivana Nepomuka Jemeršića bb, OIB: 62337692509, dužan je tužitelju Sebastijanu Runko, Potpićan, Marišće 46 a, OIB: 31243883576, naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 85.337,50 kuna sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućom od 20. siječnja 2022. pa do isplate, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu parničnog troška u iznosu od 3.643,75 kuna.“

2. Protiv presude žalbu je podnio tuženik. Iz sadržaja žalbe proizlazi da presudu pobija u dijelu u kojem nije uspio u sporu zbog svih žalbenih razloga te predlaže da ovaj sud presudu preinači i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova postupka, podredno ukine i predmet vrati sudu na ponovno suđenje.

3. Tužitelj nije dao odgovor na žalbu.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

6. Predmetna parnica predstavlja parnicu u smislu članka 266. stavaka 1. i 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), i to parnicu radi dokazivanja osnovanosti tražbine prijavljene u stečajnom postupku.

7. Iz prijave tražbine tužitelja, u stečajnom postupku nad tuženikom, proizlazi da je tužitelj prijavio svoju tražbinu u ukupnom iznosu od 676.568,67 kn koji iznos predstavlja kunsku protuvrijednost njegovog potraživanja u iznosu od 50.000,00 EUR glavnice i iznos od 39.374,00 EUR za kamate dospjele do dana otvaranja stečajnog postupka, po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan otvaranja stečajnog postupka. Srednji tečaj Hrvatske narodne banke na dan 5. lipnja 2020., kao dan otvaranja stečajnog postupka, za 1 EUR iznosio je 7,575991 kn. Kao pravnu osnovu tražbine naveo je Ugovor o zajmu i jamstvo. Ujedno je prijavio i razlučno pravo na

motornom vozilu temeljem Sporazuma o osiguranju novčane tražbine osnivanjem založnog prava na pokretnini od 15. veljače 2011.

8. Prvostupanjski je sud, nakon provedenog dokaznog postupka, donio odbijajuću presudu poslovni broj P-122/2020 od 21. svibnja 2021. Presuda je ukinuta rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-3699/2021 od 9. rujna 2021. uz obrazloženje da je tužitelj, u parničnom postupku radi utvrđenja osporene tražbine, priložio ovršnu ispravu iz koje proizlazi tužiteljeva tražbina u iznosu od 50.000,00 EUR te da je na parnicu u tom dijelu trebalo uputiti osporavatelja.

8.1. U ponovljenom postupku prvostupanjski je sud presudom prihvatio u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja. Povodom žalbe tuženika ovaj sud je presudom i rješenjem poslovni broj PŽ-1113/2022-2 od 10. kolovoza 2022. djelomično preinačio i odbio tužbeni zahtjev da se utvrdi osnovanom njegova tražbina u iznosu od 297.769,12 kn koja se odnosi na zatezne kamate i ukinuo presudu i odbacio tužbeni zahtjev tužitelja da se utvrdi osnovanom njegova tražbina u iznosu od 378.799,55 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

8.2. U odluci drugostupanjski se sud pozvao na pravno shvaćanje prihvaćeno na 9. Sjednici sudaca i sudskih savjetnika svih sudskih odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 6. srpnja 2006. koje glasi:

„Na podnošenje tužbe radi utvrđenja tražbine koja se temelji na konačnom rješenju donesenom u upravnom postupku stečajni sudac treba uputiti stečajnog upravitelja ili vjerovnika koji je takvu tražbinu osporio. Rješenje stečajnog suca koje bi sadržavalo drugačiju uputu (o upućivanju vjerovnika osporene tražbine u parnicu) je nezakonito i vjerovnik tražbine koja počiva na konačnom upravnom rješenju treba ga žalbom pobijati. Ukoliko vjerovnik tražbine koja počiva na konačnom upravnom rješenju postupi po nezakonitoj uputi stečajnog suca i pokrene parnicu radi utvrđivanja tražbine – parnični sud će takvu tužbu odbaciti kao nedopuštenu (članak 333. stavak 2. Zakona o parničnom postupku) zbog presuđene stvari.“

8.3. Vrhovni sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj Rev 674/2023-2 od 25. listopada 2023. ukinuo odluku ovog suda i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje. U rješenju je zauzeo stav da tužitelj nije dužan trpjeti pogrešnu primjenu prava koja se ogleda u tome što je uputio na parnicu pogrešno tužitelja, a ne stečajnog upravitelja.

9. Predmet ovog postupka je utvrđenje osnovanom novčane tražbine tužitelja Sebastijana Runka prema stečajnom dužniku Sebastijan d.o.o. u stečaju u iznosu od 89.796,09 EUR / 676.568,67 kn, kao tražbine II višeg isplatnog reda.

10. Među strankama je nesporno da je tužitelj u stečajnom predmetu poslovni broj St-424/2020, u kojem se vodi stečaj nad stečajnim dužnikom ovdje tuženikom, podnio prijavu tražbine za iznos od 676.568,67 kn, kao potraživanje II višeg isplatnog reda. Nadalje, nesporno je da je rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-424/2020-19 od 1. listopada 2020. ova tražbina tužitelja osporena u cijelosti te je tužitelj upućen da radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine pokrene parnicu u roku od osam dana od pravomoćnosti tog rješenja inače će se smatrati da je

odustao od prava na vođenje parnice. Nesporno je nadalje da je tužitelj pokrenuo predmetni parnični postupak u navedenom roku.

11. Tužitelj tijekom postupka navodi da je novčana tražbina koja je predmet ovog postupka utvrđena solemniziranom privatnom ispravom a radi se o Sporazumu o osiguranju novčane tražbine osnivanjem založnog prava na pokretnini koji su tužitelj i tuženik sklopili 15. veljače 2011. Ta isprava je solemnizirana 15. veljače 2011. po javnom bilježniku Branku Terković u Labinu pod brojem OV-636/11 od 15. veljače 2011. i 16. veljače 2011. pod brojem OV-656/11. Osiguranje gore navedene tražbine osigurano je založnim pravom na motornom vozilu, teretnom automobilu marke MAN reg. oznake DA 840-AS.

12. Tuženik ne spori činjenicu da je stečajna upraviteljica u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom, utvrdila da je tužitelj razlučni vjerovnik jer je imao upisano založno pravo na pokretnini. Oспорava međutim postojanje tražbine tužitelja kao stečajnog vjerovnika u utuženom iznosu iz razloga što stečajnoj upraviteljici tuženika nije dostavljena nikakva dokumentacija iz koje bi se sa sigurnošću moglo utvrditi postojanje sporne tražbine.

13. Uvidom u Sporazum o osiguranju novčane tražbine osnivanjem založnog prava na pokretnini, sud je utvrdio, da su ugovorne strane i to Sebastijan Runko kao založni vjerovnik i Sebastijan d.o.o. kao založni dužnik zaključili taj Sporazum 15. veljače 2011. U članku 1. navedenog Sporazuma navedeno je da ugovorne strane suglasno utvrđuju da je založni vjerovnik Sebastijan Runko tijekom 2010. godine u više navrata posudio založnom dužniku Sebastijan d.o.o. novčani iznos od sveukupno 50.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan davanja pozajmice, a primitak kojeg novčanog iznosa dužnik u cijelosti potvrđuje svojim potpisom ovog Ugovora. U članku 3. se navodi da u cilju osiguranja novčane tražbine iz čl. 1. ovog Sporazuma ugovorne strane suglasno osnivaju založno pravo na pokretnini i to na teretnom automobilu u vlasništvu založnog dužnika u cjelini za iznos od 50.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate. Sve navedene činjenice potvrdio je i zakonski zastupnik tuženika prije otvaranja stečajnog postupka Antun Svat u svom iskazu danom na ročištu održanom 31. ožujka 2021.

14. Iz navedenog nedvojbeno proizlazi da je tužitelj kao vjerovnik u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom u spisu ovog suda poslovni broj St-424/2020 prijavio svoju tražbinu u ukupnom iznosu od 676.568,67 kn, te da je kao pravnu osnovu tražbine naveo Ugovor o zajmu i jamstvo. Ujedno je prijavio i razlučno pravo na motornom vozilu temeljem Sporazuma o osiguranju novčane tražbine osnivanjem založnog prava na pokretnini od 15. veljače 2021. Navedeni Sporazum je solemniziran od strane javnog bilježnika Branka Terkovića iz Labina 15. veljače 2021. pod brojem OV-636/11 od 15. veljače 2011. i 16. veljače 2011. pod brojem OV-656/11. Plaćanje navedene tražbine osigurano je založnim pravom na motornom vozilu, teretnom automobilu marke MAN reg. oznake DA 840-AS te predstavlja ovršnu ispravu.

15. Prema tome, tužitelj postojanje svog potraživanja u iznosu od 50.000,00 EUR temelji na valjanoj ovršnoj ispravi i stoga je teret dokazivanja da je sporna tražbina prestala postojati na tuženiku.

16. Kako tuženik, tijekom postupka navedenu činjenicu nije dokazao, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio postojanje tužiteljeve tražbine u iznosu od 50.000,00 EUR / 378.799,55 kn.

17. Nadalje, za tražbinu koja se odnosi na kamate na iznos glavnice od 50.000,00 EUR, do dana otvaranja stečajnog postupka, koju je tužitelj obračunao u iznosu od 39.374,00 EUR (298.297,07 kn), ne postoji ovršna isprava.

18. Stoga je na tužitelju bio teret dokazivanja da je tuženik bio u zakašnjenju s povratom pozajmice pa da mu je dužan platiti i zatezne kamate od dospijeca do otvaranja stečajnog postupka.

19. Iz ovršne isprave na koju se poziva tužitelj proizlazi da obveza povrata iznosa od 50.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan davanja pozajmice dospijeva 31. prosinca 2020. Nigdje u Sporazumu ne piše da bi se pozajmljeni iznos trebao vraćati u mjesečnim iznosima kao što to navodi tužitelj u neovjerenoj izjavi koju je dostavio u spis. Naime, obveze određene ovršnom ispravom sklopljenom u formi solemnizacije ne mogu se mijenjati naknadnim jednostranim očitovanjima volje zajmodavca, a iz samog postupanja tužitelja kao stečajnog vjerovnika ne proizlazi da bi on poduzeo ikakve pravne radnje usmjerene ka naplati potraživanja od tuženika kroz čitav period od sklapanja Sporazuma do otvaranja stečaja.

20. Slijedom navedenog zatezna kamata na posuđeni iznos mogla je teći tek od 1. siječnja 2021., dakle, tek nakon otvaranja stečaja nad tuženikom.

21. Kako tužitelj u ovom postupku potražuje zatezne kamate do otvaranja stečajnog postupka, a nije dokazao svoje tvrdnje da je pozajmljeni iznos tuženik trebao vraćati u mjesečnim iznosima, to je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je taj dio tražbine utvrdio osnovanom.

22. Valjalo je stoga temeljem članka 368. stavka 1. ZPP-a potvrditi prvostupanjsku presudu u odnosu na iznos od 50.000,00 EUR i temeljem članka 373. stavka 3. ZPP-a preinačiti prvostupanjsku presudu u dijelu koji se odnosi na kamate u iznosu od 39.374,00 EUR / 297.769,12 kn i odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

23. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 2., članaka 155. i 166. stavka 2. ZPP-a. Tužitelju je obračunat trošak sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23) i Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18 i 51/23) s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, a koji trošak se sastoji od troškova sastava tužbe u iznosu od 6.760,00 kn, sastava podneska od 25. siječnja 2021. u iznosu od 6.760,00 kn, sastava žalbe u iznosu od 8.450,00 kn, zastupanja na ročištima održanim dana 25. siječnja 2021., 26. veljače 2021., 31.

ožujka 2021., 26. travnja 2021. i 10. prosinca 2021. u iznosu od 6.760,00 kn za svako, zastupanja na ročištu za proglašenje presude održanog dana 20. siječnja 2022. u iznosu od 500,00 kn, troškova PDV-a u iznosu od 14.067,50 kn, troškova sudskih pristojbi na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn, na presudu u iznosu od 2.500,00 kn te na žalbu u iznosu do 10.000,00 kn, ukupno iznos od 85.337,50 kn / 11.326,23 EUR. Tome treba dodati i trošak revizijskog postupka u iznosu od 11.420,00 EUR, a koji iznos se sastoji od sastava prijedloga za dopuštenje revizije 2.018,71 EUR, sastava revizije 2.018,71 EUR, PDV-a od 1.009,36 EUR i sudske pristojbe u iznosu od 1.327,23 EUR. Tako je tužitelju obračunat trošak u iznosu od 22.746,23 EUR.

24. Kako je tužitelj uspio s 56% tužbenog zahtjeva, a tuženik s 44%, to tužitelju (članak 154. stavak 2. ZPP-a) pripada pravo na trošak postupka razmjerno uspjehu u sporu odnosno 12% od ukupno obračunatih troškova. Dakle, tužitelju je dosuđen trošak postupka u iznosu od 2.729,55 EUR.

Zagreb, 14. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća
Marina Veljak

Broj zapisa: **9-30868-4925a**

Kontrolni broj: **0609a-ca76c-59437**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Marina Veljak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.